

Početna stranica>Obiteljskopравни predmeti i nasljeđivanje>Prekogrančni smještaj djeteta uključujući udomiteljsku obitelj

Prekogrančni smještaj djeteta uključujući udomiteljsku obitelj

Djetetu može biti potrebna nova obitelj zato što nema roditelje ili njegovi roditelji nisu sposobni skrbiti o njemu. Pojam „udomiteljska obitelj” može se različito definirati u državama članicama.

Svaki smještaj djeteta u udomiteljsku obitelj s jednim članom ili više njih ili u ustanovu (sirotište ili dječji dom) u drugoj državi članici EU-a spada u područje primjene [Uredbe Bruxelles II.a](#).

Sud ili tijelo koje namjerava smjestiti dijete u udomiteljsku obitelj ili u ustanovu u drugoj državi članici mora se, prije nego što odredi smještaj, savjetovati s tijelima te države. Kako bi se utvrdilo koji je oblik savjetovanja potreban, Uredba upućuje na nacionalno pravo.

Ako je u internom slučaju u državi u kojoj je dijete smješteno za takav smještaj potrebna intervencija javnog tijela, u sličnom prekograničnom slučaju prije određivanja smještaja potreban je pristanak tijela države primateljice.

Ako u sličnom nacionalnom slučaju u državi u kojoj je dijete smješteno intervencija javnog tijela nije potrebna, tijela te države potrebno je samo obavijestiti o smještaju.

Pojam „udomiteljska obitelj” definiran je nacionalnim pravom i postupcima svake države članice, posebice jesu li obuhvaćeni srodnici.

Za detaljne informacije koje se odnose na određenu zemlju odaberite odgovarajuću zastavu.

Posljednji put ažurirano: 15/04/2020

Stranicu održava Europska komisija. Informacije na ovoj stranici ne odražavaju nužno službeno stajalište Europske komisije. Europska komisija ne preuzima nikakvu odgovornost za informacije ili podatke sadržane ili navedene u ovom dokumentu. Pogledajte pravnu obavijest koja se odnosi na propise za autorska prava za europske stranice.

S obzirom na povlačenje Ujedinjene Kraljevine iz Europske unije, Komisija ažurira dio sadržaja na ovim stranicama. Ako još uvijek ima sadržaja koji ne odražava povlačenje Ujedinjene Kraljevine, to je nenamjerno te će biti izmijenjeno.

Prekogrančni smještaj djeteta uključujući udomiteljsku obitelj - Hrvatska

1 Je li vašim nacionalnim zakonodavstvom propisana obveza prethodnog savjetovanja i dobivanja suglasnosti prije prekograničnog smještaja djeteta?

Navedite moguće iznimke.

Prije prekograničnog smještaja djeteta na područje Republike Hrvatske, u skladu s člankom 56. Uredbe Vijeća br. 2201/2003 od 27. studenog 2003. o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u bračnim sporovima i u stvarima povezanim s roditeljskom odgovornošću (tzv. Brusel IIbis Uredba), obvezno je provesti prethodno savjetovanje i dobiti suglasnost Ministarstva za demografiju, obitelj, mlade i socijalnu politiku, kao Središnjeg tijela za Brusel IIbis Uredbu.

2 Ako su potrebni prethodno savjetovanje i dobivanje suglasnosti, koje je tijelo nadležno?

Za provođenje postupka prethodnog savjetovanja te davanje odnosno uskratu davanja prethodnog pristanka za prekogranični smještaj djeteta nadležno je Ministarstvo za demografiju, obitelj, mlade i socijalnu politiku kao Središnje tijelo Republike Hrvatske za postupke prema Uredbi Vijeća (EZ) br. 2201/2003 od 27. studenog 2003. o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u bračnim sporovima i u stvarima povezanim s roditeljskom odgovornošću (tzv. Brusel IIbis Uredba).

3 Ukratko opišite postupak savjetovanja i dobivanja suglasnosti (uključujući potrebne dokumente, rokove, modalitete postupka i druge relevantne pojedinosti).

Kad nadležno tijelo druge države razmatra prekogranični smještaj djeteta kod ovlaštenog pružatelja socijalnih usluga (pravne ili fizičke osobe) na području Republike Hrvatske, mora se konzultirati sa Središnjim tijelom Republike Hrvatske, odnosno, Ministarstvom za demografiju, obitelj, mlade i socijalnu politiku. Nadležno tijelo države koja je uputila zahtjev, može donijeti odluku o smještaju samo ako je Ministarstvo u odnosu na predloženi smještaj dalo prethodni pristanak, u svojstvu Središnjeg tijela zamoljene države.

Zahtjev za davanje prethodnog pristanka za prekogranični smještaj djeteta treba sadržavati:

- izvješće o djetetu sa sveobuhvatnom obradom, mišljenjem i zaključkom stručnog tima o prekograničnom smještaju, uključujući razloge za prekogranični smještaj;
- ime pružatelja usluge kod kojeg se traži smještaj te podatke o planiranom datumu početka i završetka prekograničnog smještaja kao i izjavu pružatelja usluge da je suglasan s pružanjem usluge djetetu te da će snositi sve troškove dolaska, boravka i odlaska djeteta, uključujući troškove zdravstvenog osiguranja, troškove obrazovanja djeteta te eventualne druge troškove u svezi s djetetom;
- izjavu države moliteljice kojom jamči da će ovlastiti predstavnika pružatelja usluge za zastupanje djeteta radi prijave privremenog boravka te za poduzimanje nužnih radnji za zaštitu djeteta na području Republike Hrvatske;
- sudske odluke donesene u vezi s djetetom, ukoliko postoje (npr. odluke o ostvarivanju roditeljske skrbi nad djetetom i sl.);
- opis veze djeteta s Hrvatskom, ukoliko postoji;
- dokument iz kojeg je vidljivo da je dijete ostvarilo pravo na izražavanje svog mišljenja;
- opće podatke o nadležnom tijelu države moliteljice koje donosi odluku o smještaju;
- izvadak iz nacionalnog zakonodavstva države moliteljice koje je primjenjivo na mjeru;
- drugu dokumentaciju, prema potrebi (npr. medicinsku dokumentaciju).

Zahtjev i popratnu dokumentaciju, država moliteljica dostavlja Ministarstvu za demografiju, obitelj, mlade i socijalnu politiku na izvornom jeziku uz priloženi prijevod na hrvatski jezik.

4 Što je prema nacionalnom pravu vaše države članice „udomiteljska obitelj”?

Člankom 9. točka 2. i 3. Zakona o udomiteljstvu definirano je da je udomitelj predstavnik udomiteljske obitelji ili samac koji pruža uslugu smještaja, na čije ime se izdaje dozvola za obavljanje udomiteljstva i upisan je u Registar udomitelja, a udomiteljska obitelj je zajednica koju čine udomitelj, njegov bračni ili izvanbračni drug, djeca i drugi srodnici s kojima udomitelj živi u zajedničkom kućanstvu.

5 Obuhvaća li pojam „udomiteljska obitelj” srodnike? Ako da, navedite koje.

U skladu s člankom 10. Zakona o udomiteljstvu, udomiteljstvo se obavlja kao tradicionalno udomiteljstvo, udomiteljstvo kao zanimanje i srodničko udomiteljstvo.

U članku 13. detaljnije je propisano tko može obavljati srodničko udomiteljstvo odnosno tko se smatra srodnikom koji može pružati tu vrstu udomiteljstva te se navodi: baka, djed, stric, teta, ujak, braća/polubraća, sestre/polusestre, unuci te njihovi bračni/izvanbračni drugovi. Iznimno, udomiteljstvo osim navedenih srodnika mogu obavljati i drugi srodnici korisnika ako centar korisnika procijeni da je to u najboljem interesu korisnika.

Isto tako, kako je već navedeno u prethodnom odgovoru, udomiteljska obitelj je zajednica koju čine udomitelj, njegov bračni ili izvanbračni drug, djeca i drugi srodnici s kojima udomitelj živi u zajedničkom kućanstvu, pri čemu se ne definira koji srodnici i do kojeg stupnja čine udomiteljsku obitelj već se udomiteljstvo promatra iz perspektive udomitelja i s kim on živi u zajedničkom kućanstvu, ali se veže uz srodstvo.

Posljednji put ažurirano: 15/04/2020

Verziju ove stranice na nacionalnom jeziku održava odgovarajuća kontaktna točka EJN-a. Prijevod je napravila služba Europske komisije. Moguće promjene u originalu koje su unijela nadležna nacionalna tijela možda još nisu vidljive u drugim jezičnim verzijama. Europska pravosudna mreža i Europska komisija ne preuzimaju nikakvu odgovornost u pogledu informacija ili podataka sadržanih ili navedenih u ovom dokumentu. Pogledajte pravnu obavijest kako biste vidjeli propise o autorskim pravima države članice odgovorne za ovu stranicu.

Zbog povlačenja Ujedinjene Kraljevine iz Europske unije države članice trenutačno ažuriraju dio nacionalnih sadržaja na ovim internetskim stranicama. Ako još uvijek ima sadržaja koji ne odražava povlačenje Ujedinjene Kraljevine, to je nenamjerno te će biti izmijenjeno.